

<https://t.me/PayehayePooshaly>
<https://eitaa.com/PayehayePooshali>

نقد و بررسی کتاب

چهل حدیث مہدیین

حدیث دوم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

همانطور که سابقاً عرض شد، ناظم العُقیلی در مقدمه کتاب (چهل حدیث مهدیین) ادعاهایی را مطرح نموده و برای اثبات آنها به ۴۰ حدیث اشاره می‌نماید. او مدعی است:

- ۱- امامت در ۱۲ امام محصور نیست.
 - ۲- مهدیین بعد از امام زمان علیه السلام مقام وصایت و امامت دارند.
 - ۳- مهدیین همان عترت و فرزندان امام زمان علیه السلام هستند.
- اما اولین دلیل او - یعنی حدیث وصیت - با **صرف نظر از ضعف سندی** و پذیرش صدور آن از رسول خدا صلی الله علیه و آله، ادعاهای سه گانه فوق را ثابت ننموده بلکه دروغین بودن احمد اسماعیل بصری را رقم می‌زد.

اینک دومین حدیث کتاب را از نظر گذراننده و ارتباط آن را با ادعاهای سه گانه فوق مورد بررسی قرار می دهیم.

حدیث دوم:

عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَيْدِيِّ يَرْفَعُهُ إِلَى عَلِيِّ بْنِ عُقْبَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ مِنَّا بَعْدَ الْقَائِمِ اثْنَيْ عَشَرَ مَهْدِيًّا مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ. ١

ترجمه: همانا از ما بعد از قائم، ۱۲ مهدی از فرزندان حسین علیه السلام است.

ناظم العقیلی با ذکر این حدیث وانمود می کند که مهدیین، همان فرزندان امام زمان علیه السلام بوده که پس از ایشان به مقام وصایت نائل می آیند. سپس به فرازی از دعای روز سوم شعبان - روز ولادت امام حسین علیه السلام - اشاره می نماید:

... الْمُعْوَضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَ الشِّفَاءَ فِي ثُرْبَتِهِ وَ الْفَوْزَ مَعَهُ فِي أَوْبَتِهِ وَ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ عَثْرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَ غَيْبَتِهِ ... ٢

١ - منتخب الأنوار المضيئة في ذكر القائم الحجة علیه السلام، ص ٢٠١.

٢ - بحار الانوار، ج ٩٨ ص ٣٤٧.

حدیث دوّم

ترجمه: در عوض کشته شدنش [خدا او را مورد عنایت قرار می‌دهد به این که] امامان از نسل او هستند و شفا در خاک اوست و رستگاری با او در بازگشت او [و رجعتش] است **و اوصیاء از عترت او، بعد از قائم آنها و غیبتش است.**

ناظم العقیلی از طریق **روانشناسی تلقین** به مخاطبین القاء می‌نماید که منظور از عبارت **(و اوصیاء از عترت او، بعد از قائم آنها و غیبتش)** همان مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام می‌باشند.

نقد و بررسی

با صرف نظر از **ضعف سندی** حدیث دوم، نکاتی خدمت عزیزان تقدیم می‌گردد:

نکته اول:

حدیث دوم را یک بار دیگر از نظر می‌گذرانیم:

عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ مَنَا بَعْدَ الْقَائِمِ اثْنَيْ عَشَرَ مَهْدِيًّا
مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ١.

با دقت در این حدیث، **تنها** چیزی که فهمیده می‌شود وجود مهدیین از فرزندان امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ بعد از امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌باشد اما این که:

- این مهدیین از فرزندان امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ بوده
- و بعد از حضرتش به مقام امامت و وصایت می‌رسند
- و سلسله امامت ادامه دارد

اثبات نمی‌شود.

آری، همبوشیان ادعاهای فراوانی دارند اما در مقام استدلال از ارائه نصوص معتبر مرتبط با ادعای خود عاجز هستند.

١ - منتخب الأنوار المضيئة في ذكر القائم الحجة عَلَيْهِ السَّلَامُ، ص ٢٠١.

نکته دوّم:

ناظم العقیلی در ادامه به فرازی از دعای روز سوم شعبان استناد می‌کند و با استفاده از روانشناسی تلقین، عبارت **(و الْأَوْصِيَاءَ مِنْ عِزَّتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَ غَيْبَتِهِ)** را مرتبط با مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام معرفی می‌کند.

اما آنچه از این فراز فهمیده می‌شود **وجود اوصیایی از فرزندان امام حسین علیه السلام** بعد از غیبت امام زمان علیه السلام می‌باشد و سخنی از این که اوصیاء مذکور در دعا **همان مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام** هستند در میان نیست.

این که اوصیایی پس از امام زمان علیه السلام وجود دارند **امری مسلم و قطعی** است اما این اوصیاء، همان امامان ۱۲ گانه قبل هستند که رجعت می‌کنند، نه این که اوصیاء جدیدی به نام مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام باشند.

نکته سوم:

علاوه بر این که این فراز از دعا ارتباطی با مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام ندارد، ناظم العقیلی **خیانتی نابخشودنی** را مرتکب می‌شود که آن خیانت، **تقطیع و بُرش** دعا می‌باشد. آری، اگر او همه دعا را ذکر می‌نمود دیگر قادر به عوام فریبی نبود لذا برای فریب عوام، دست به چنین خیانت بزرگی می‌زند تا فرقه پوشالین همبوشی را به کرسی بنشانند.

ناظم العقیلی با **تقطیع و بُرش** دعای روز سوم شعبان، به مخاطبین القاء می‌کند که اوصیاء بعد از غیبت امام زمان علیه السلام همان مهدیین از فرزندان ایشان می‌باشند که در این صورت، جمع اوصیاء پیامبر صلی الله علیه و آله ۲۴ عدد می‌شود.

به عبارت دیگر:

(از حضرت علی علیه السلام تا امام زمان علیه السلام)

۱۲ امام +

۱۲ وصی بعد از امام زمان علیه السلام (که منظور همان مهدیین ۱۲ گانه از فرزندان ایشانند)

۲۴ وصی

اما با مراجعه به اصل دعا - که در زیر آن را ذکر خواهیم کرد - عوام فریبی ناظم العقیلى نقش بر آب شده و همین دعا علیه فرقه همبوشی تمام می شود زیرا در این دعای شریف، تعداد **جميع اوصیاء پیامبر ﷺ** ۱۲ نفر ذکر شده است، نه ۲۴ نفر.

دعای روز سوم شعبان

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَ
وِلَادَتِهِ بِكَتْمِهِ السَّمَاءِ وَ مَنْ فِيهَا وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا وَ لَمَّا يَطَأُ لَابَتَيْهَا قَبِيلِ
الْعُبْرَةِ وَ سَيِّدِ الْأُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ الْمُعْوَضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْأَنْيَمَةَ مِنْ
نَسْلِهِ وَ الشِّفَاءِ فِي تُرْبَتِهِ وَ الْفَوْزِ مَعَهُ فِي أَوْبَتِهِ وَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ عِزَّتِهِ بَعْدَ
قَائِمِهِمْ وَ غَيْبَتِهِ حَتَّى يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ وَ يَنْتَازُوا النَّارَ وَ يُرْضُوا الْجَبَارَ وَ يَكُونُوا خَيْرَ
أَنْصَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ فَحَقِّقْهُمْ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ وَ
أَسْأَلُ سُؤَالَ مُعْتَرِفٍ وَ مُعْتَرِفٍ مُسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا فَرَّطَ فِي يَوْمِهِ وَ أَمْسِيهِ يَسْأَلُكَ
الْعِصْمَةَ إِلَى مَحَلِّ رَمْسِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عِزَّتِهِ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ بَوِّئْنَا
مَعَهُ دَارَ الْكِرَامَةِ وَ مَحَلَّ الْإِقَامَةِ اللَّهُمَّ وَ كَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَكْرِمْنَا بِرُفْقَتِهِ وَ ارْزُقْنَا
مُرَافَقَتَهُ وَ سَابِقَتَهُ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِأَمْرِهِ وَ يُكْتَبُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَ

عَلَى جَمِيعِ اَوْصِيَاءِهِ وَ اَهْلِ اَصْفِيَاءِهِ الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَيْ عَشَرَ
النُّجُومِ الزُّهَرِ وَ الْحُجَجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اللّٰهُمَّ وَ هَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ
وَ اُنْحِجْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَ عَادَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ
فَنَحْنُ عَائِدُونَ بِقَعْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ ثُرَيْبَتَهُ وَ نَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ اَمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ.

ترجمه قسمت‌های بولد شده:

در عوض کشته شدنش [خدا او را مورد عنایت قرار می‌دهد به این
که] امامان از نسل او هستند و شفا در خاک اوست و رستگاری با
او در بازگشت او [و رجعتش] است و **اوصیاء از عترت او، بعد از
قائم آنها و غیبتش است . . .** خدایا! بر محمد و خاندانش درود
فرست . . . و ما را از کسانی قرار ده که فرمائش را تسلیم
می‌شود و به هنگام بردن نامش صلوات زیاد بر او می‌فرستد و
[صلوات زیاد می‌فرستد] بر **جمیع اوصیاء** و خاندان برگزیده‌اش،
که یاری شدگان از سوی تو **به عدد دوازده‌اند . . .**

پس با توجه به این دعا، **تعداد جمیع اوصیاء پیامبر ﷺ ۱۲ نفر**
بوده لذا اوصیاء پس از امام زمان **علیه السلام**، همان امامان و اوصیاء ۱۲ گانه قبل
هستند که رجعت می‌کنند و اوصیاء جدیدی تحت عنوان (مهدیین و فرزندان
امام زمان **علیه السلام**) وجود ندارد.

در روایات فراوانی بحث رجعت ائمه علیهم السلام پس از امام زمان علیه السلام ذکر شده است که در زیر به تعدادی از آنها اشاره می‌شود.

• عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام سُئِلَ عَنِ الرَّجْعَةِ، أَمْ حَقٌّ هِيَ؟ قَالَ نَعَمْ، فَقِيلَ لَهُ: مَنْ أَوَّلُ مَنْ يَخْرُجُ؟ قَالَ الْحُسَيْنُ يُخْرُجُ عَلَيَّ أَثَرِ الْقَائِمِ علیه السلام . . .^۱

ترجمه: از امام صادق علیه السلام در مورد رجعت سوال شد که آیا حق است؟ حضرتش فرمودند: بله، به ایشان گفتند: اولین کسی که خارج می‌شود کیست؟ حضرت فرمودند: حسین علیه السلام است که به دنبال قائم علیه السلام خارج می‌شود.

• عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام . . . أَوَّلُ مَنْ يَنْفُضُ عَنْ رَأْسِهِ التُّرَابَ الْحُسَيْنِيِّ بْنِ عَلِيٍّ علیه السلام فِي خَمْسَةِ وَ سَبْعِينَ أَلْفًا وَ هُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَ الَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^۲

ترجمه: امام صادق علیه السلام فرمودند اولین نفری که [رجعت نموده و] خاک از سرش پاک می‌کند حسین بن علی است، همراه هفتاد و پنج هزار نفر، و به

۱ - بحار الانوار، ج ۵۳ ص ۱۰۳ .

۲ - بحار الانوار، ج ۵۳ ص ۱۰۶ .

آیه‌ای [در مورد رجعت] اشاره فرمودند (همانا ما رسولانمان وکسانی که ایمان آوردند را، در حیات دنیا یاری می‌کنیم) ^۱.

و یا در ادعیه خطاب به امامان علیهم‌السلام می‌گوییم:

... مُقَرَّرٌ بِرَجْعَتِكُمْ لَا أَنْكَرُ لِلَّهِ قُدْرَةً ^۲ . . .

ترجمه: به رجعت شما اقرار دارم و برای خدا قدرتی را انکار نمی‌کنم.

... وَ أَنْ رَجَعْنَاكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا ^۳ . . .

ترجمه: و همانا رجعت شما حق است، شکی در آن نیست.

... أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِآيَاتِكُمْ ^۴ . . .

ترجمه: همانا من به شما و بازگشت شما ایمان دارم.

بنابراین با توجه به دعای روز سوم شعبان و ادله نقلی متواتر

دیگر در بحث رجعت امامان ۱۲ گانه، دیگر جای هیچ شکی باقی

۱ - که این وعده الهی نصرت - بر طبق احادیث - در روزگار رجعت محقق می‌شود. رج

تفسیر قمی، ج ۲ ص ۲۵۸ .

۲ - بحارالانوار، ج ۵۳ ص ۹۷ .

۳ - بحارالانوار، ج ۵۳ ص ۱۱۷ .

۴ - بحارالانوار، ج ۵۳ ص ۹۲ .

نمی ماند که اوصیاء پس از امام زمان علیه السلام همان ائمه رجعت کننده پس از ایشان می باشند.

نکته چهارم:

پس از این که مشخص گشت حدیث دوم کتاب ناظم العقیلى و دعای روز سوم شعبان ارتباطی به مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام و وصایت ایشان ندارد، همبوشیان آرام ننشسته و با طرح اشکالی ناشیانه و عامیانه در مقام کتمان رسوایی ناظم العقیلى برآمده و می گویند:

(امام صادق علیه السلام در حدیث دوم فرمودند: ۱۲ مهدی از فرزندان حسین علیه السلام بعد از قائم داریم. حال اگر این ۱۲ مهدی همان امامان ۱۲ گانه باشند که رجعت می کنند، کلام امام صادق علیه السلام اشتباه می شود زیرا در این صورت فقط ۹ نفر از امامان فرزند امام حسین علیه السلام می باشند. بنابراین کلام امام صادق علیه السلام ناظر به ائمه ۱۲ گانه نبوده بلکه مربوط به مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام می باشد)

و اما پاسخ:

اولا: همانطور که عرض شد، قطعاً حدیث دوم هیچ ارتباطی با مهدیین از فرزندان امام زمان علیه السلام و وصایت آنان نداشته و وجود آنان را ثابت

نمی‌نماید بلکه تنها چیزی که از حدیث فهمیده می‌شود وجود مهدیینی از فرزندان امام حسین علیه السلام می‌باشد.

ثانیا: ناظم العقیلی حدیث دوم را مرتبط با اوصیاء بعد از قائم مذکور در دعای روز سوم شعبان ذکر نمود و ما هم از همان دعا، استدلال وی را باطل نموده و بیان داشتیم که علی فرض ارتباط این دعا با حدیث دوم، مراد از مهدیین همان امامان ۱۲ گانه هستند که رجعت می‌نمایند زیرا در دعا، **جميع اوصیاء پیامبر صلی الله علیه و آله ۱۲ نفر** ذکر شده‌اند و لاغیر.

بنابراین در حقیقت اشکال شما به ناظم العقیلی می‌باشد که قائل به ارتباط دعای روز سوم شعبان با حدیث دوم است.

ثالثا: ما برای اثبات وجود اوصیاء بعد از امام زمان علیه السلام هیچگاه به حدیث دوم - که ضعیف السند است - **استناد نکرده‌ایم** اما اگر روزی استناد کنیم، جواب اشکال همبوشیان را با **تغلیب** می‌دهیم.

یعنی چون ۹ تن از امامان فرزند امام حسین علیه السلام محسوب می‌شوند از باب تغلیب، حکم فرزندی به ائمه دیگر مجازاً داده شده است.

تغلیب چیست؟

تغلیب یکی از قواعد ادبی و مجازهای لغوی بوده و به معنای غلبه دادن می‌باشد. دهخدا در مورد تغلیب می‌گوید: **از روی غلبه چیزی را در تحت حکم چیز دیگر آوردن.**

مثالهای این قاعده در زبان عرب فراوان است که به ذکر چند نمونه مختصر قرآنی اکتفا می‌کنیم.

مثال اول:

(یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ) [بقره/۱۷۸]

این آیه به لفظ مذکر می‌باشد اما معنایش این نیست که حکم قصاص فقط مخصوص مردان می‌باشد بلکه حکم قصاص، زنان را هم شامل می‌شود. در این آیه جنس مذکر بر مونث غلبه داده شده و لفظ مذکر برای هر دو به کار رفته است.

در حقیقت تمام آیاتی که با (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) آغاز می‌شود را می‌توان مثالی برای بحث تغلیب قرار داد.

مثال دوم:

(قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ) [مومنون/۱]

منظور از این آیه، مردان و زنان مومن هستند اما از باب تغلیب، لفظ مذکر بر مونث غلبه داده شده و آیه با لفظ مذکر آمده است.

مثال سوم:

(وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ) [طه/۱۱۶]

ابلیس با این که جزو اجنه بوده و از ملائکه محسوب نمی‌شود، ولی مورد خطاب امر به سجده بر حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ بوده و از باب تغلیب، مجازاً جزو ملائکه محسوب شده است.

و مثالهای فراوان قرآنی دیگر که با جستجوی کلید واژه‌های (للتغلیب، تغلیباً و التغلیب) در کتاب مفردات راغب اصفهانی، برخی دیگر از موارد تغلیب را می‌توانید از نظر بگذرانید.

در زبان فارسی هم گاهی از مجاز تغلیب استفاده می‌شود. مثلاً شخصی برای رفتن به مهمانی از منزل خود خارج می‌شود. حدود ۹۰ درصد از مسیر را با مترو و ۱۰ درصد باقیمانده را با تاکسی می‌رود تا به مقصد می‌رسد. میزبان از او سوال می‌کند: با چه وسیله‌ای آمدید؟ و او جواب می‌دهد: با مترو.

با این که این شخص ۱۰ درصد از مسیر را با تاکسی طی نموده است، اما از باب تغلیب می گوید: **با مترو.**

خلاصه این که:

حدیث دوم کتاب (چهل حدیث مهدیین) نتوانست ادعاهای ناظم العقیلی در مقدمه کتابش را اثبات نماید و دعای روز سوم شعبان هم، هیچ ارتباطی با ادعاهای او نداشته بلکه این دعا علیه همبوشیان تمام شده و تقطیع آن، رسوایی بزرگی را برای آنان به ارمغان آورد.

با آرزوی بیداری هر چه زودتر عزیزان در دام افتاده . . .

والسلام علی من اتبع الهدی
